

Helle Thorning-Schmidts tale ved Folketingets åbning

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Statsminister

Dato

2. oktober 2012

Sted

Folketingssalen,
Christiansborg

Vi skal bringe Danmark godt og trygt gennem krisen.

Det har været regeringens vigtigste opgave, siden vi trådte til for ét år siden. Og det er fortsat vores vigtigste opgave.

Det kræver en indsats på områder, der før blev forsømt. Det kræver handling i stedet for stilstand. Det kræver samarbejde. Og det kræver en ny kurs for Danmark.

I det første år har vi haft fokus på tre ting:

For det første har vi fået styr på de offentlige udgifter. Før skred budgetterne år efter år. Nu sørger vi for, at pengene passer.

Vi værner om tilliden til dansk økonomi. For en høj troværdighed er svært at opnå, men nem at miste.

For det andet sætter vi skub i Danmark med en lang række investeringer. Boliger får nye tage. Der bliver anlagt veje og jernbaner. Der bliver bygget vindmøller.

Vi er en af de regeringer i Europa, der har gjort allermest for at sikre arbejdspladser.

For det tredje har vi hjulpet de mennesker, der har mest brug for hjælp.

Vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Til gavn for næsten 16.000 mennesker. Børn har fået muligheder, de før var afskåret fra. Familier er blevet styrket.

Vi giver de folkepensionister, der har allermindst, en større ældrecheck. Den kommer ind på kontoen hos 260.000 pensionister fra den 1. januar.

Og vi har skaffet flere pladser til psykisk syge.

Midt i en økonomisk krise, hvor det er knapt med penge, har vi fået styr på de offentlige udgifter, sikret arbejdspladser og forbedret hverdagen for nogle af de mennesker, der behøver det allermost.

Det, tror jeg, er ret unikt i Europa.

Det er en ny kurs. Det er regeringens vej. Det er sådan, vi kommer godt gennem krisen sammen.

I Danmark har vi et stærkt fællesskab.

Hvor de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder.

Hvor de, der bliver ramt af sygdom, bliver behandlet.

Hvor man får hjælp, hvis man mister sit arbejde.

Hvor uddannelse er den vigtigste vej til nye fremskridt.

Det er det helt særlige og fantastiske ved Danmark. Det er det fællesskab, som vi har bygget op generation for generation. Et fællesskab, som gælder hele Danmark.

Men det kan slå revner, hvis den økonomiske krise får frit løb.

Det kan smuldre, hvis vi forsømmer at investere i uddannelse og arbejdspladser.

Det kan falde fra hinanden, hvis vi ikke hver især yder det, vi kan.

Vores trygge Danmark er ikke en selvfølge. Det er vores opgave at bringe fællesskabet sikkert gennem krisen.

Det er hårde tider for mange familier. Tusindvis af danskere har mistet deres arbejde. Mange er usikre på fremtiden.

Vi skal hjælpe dem, der står uden arbejde.

Derfor gennemfører vi en akutpakke for de ledige, der har under et halvt år tilbage med ret til dagpenge. Derfor giver vi tusindvis af unge nye muligheder med jobrotation, brobygning til uddannelse eller som voksenlærlinge.

Men det bedste, vi kan gøre for dem, der ikke har et arbejde, er at skabe flere arbejdspladser.

Mange af de beslutninger, regeringen har truffet, har haft et dobbelt mål: Konkrete forbedringer i danskernes hverdag. Og flere arbejdspladser.

Vi renoverer de almene boliger. Med nye tage, termoruder og legepladser i gården. Til glæde for dem, der bor der.

Og vi får flere arbejdspladser.

Vi har besluttet, at Danmark skal være et af de mest ambitiøse lande i verden på energiområdet. Ud med kul i kraftværkerne. Ind med grøn biogas. Og flere snurrende vindmøller.

Vi skåner klimaet. Vi får renere luft. Vi får grønnere virksomheder.

Og vi får flere arbejdspladser.

Vi giver skattelettelser til alle med helt almindelige lønindkomster.

Vi trækker 275.000 danskere ud af topskatten. Det er metalarbejdere, lærere, klinikassistenter og mange mange andre.

Og hvornår har en skatteaftale sidst givet en enlig mor knap 8.000 kroner mere om året?

Samtidig får virksomhederne større afskrivninger, når de investerer i maskiner.

Og det giver flere arbejdspladser.

Alt sammen betyder det, at der i år vil være mere end 10.000 danskere i arbejde, som ellers ville have været uden arbejde. Næste år er det 21.000.

Det er malere, vvs-ere, ingeniører og mange andre, der er i arbejde som en direkte følge af regeringens beslutninger.

Det nytter at handle.

Jeg er overbevist om, at de samfund, der kommer bedst gennem krisen, netop er de samfund, der handler.

De samfund, der formår at træffe de rigtige beslutninger. Og de rettidige beslutninger.

Men ikke nødvendigvis de populære beslutninger.

Mange steder i Europa bliver der skåret dybt i velfærden. Det må ikke ske i Danmark.

Vi må ikke vågne en morgen og opdage, at gælden har taget himmelflugt, at arbejdspladserne er i fuld fart på vej ud af landet, og at velfærden er truet.

Derfor skal vi have modet til at forandre vores samfund i tide. Vi kan ikke gøre tingene i morgen som i dag.

Jeg tror på fællesskabet. Jeg tror på vores velfærdssamfund. Jeg tror på, at vi ved at stille rimelige krav til hinanden kan gøre det, som er bedst for Danmark.

I det nye folketingsår vil vi ændre reglerne for kontanthjælp. Med det mål, at mennesker ikke må hænge fast i offentlig forsørgelse år efter år efter år.

Vi vil have de unge hurtigere gennem uddannelserne.

Og vi vil investere i uddannelser.

Når rekord mange unge – mere end 60.000 – blev optaget på de videregående uddannelser i sommer, så sikrer regeringen, at der følger penge med.

Når vi siger, at flere unge skal tage en erhvervsuddannelse, så vil vi følge op og finde en løsning på praktikpladsproblemet.

Når vi siger, at vores børn skal være den bedst uddannede generation i danmarkshistorien, så vil vi løfte folkeskolen.

Vi træffer de nødvendige beslutninger.

De, der har allermest brug for vores omsorg, er de børn, der er blevet svigtet og misbrugt.

Men i de seneste år har vi set eksempler på børn, som langt fra har fået den hjælp og støtte, som de burde have.

Det er tragiske sager, som, jeg er sikker på, har berørt os alle sammen.

Hvordan kan det ske?

Hvorfor blev der ikke grebet ind?

Hvorfor har man år efter år forsømt at rette op, med tragiske følger for børnene?

Det skal vi gøre bedre.

Derfor kommer regeringen med en helt ny indsats for udsatte børn.

Vi stiller det krav, at ingen sager om børn bliver lagt over i en bunke. Alle henvendelser, hvor der er en bekymring for et barn – for eksempel om vold eller misbrug – skal vurderes inden for 24 timer.

Vi stiller det krav, at kommunen skal tale med barnet tidligt, når der er mistanke om overgreb.

Vi slår fast, at anbragte børn aldrig må sendes alene tilbage til den person, som er mistænkt for at have forgrebet sig på dem. Aldrig. Det burde være en selvfølge. Det er det ikke i dag.

Med hele den indsats forbedrer vi hjælpen til udsatte børn. Ikke mindst de børn, der bliver udsat for overgreb. Det er det første skridt i regeringens nye politik.

Det næste skridt handler om døgninstitutioner, opholdssteder og plejefamilier. Om de steder, hvor børnene kommer hen, når de ikke kan være i familien.

Steder, der burde være trygge, men som i tragiske tilfælde har føjet endnu et svigt til den række af svigt, som børnene har levet med. Nogle steder har man tilsyneladende kunnet åbne et opholdssted på sit glatte ansigt og med tvivlsomme pædagogiske metoder i bagagen.

Her skal der også en helt ny indsats til.

For det første stiller vi nye krav til opholdssteder og institutioner. De skal have en professionel ledelse.

For det andet skal mere end 5.000 døgninstitutioner, opholdssteder og plejefamilier gennem en helt ny godkendelse. Og have et tilsyn mindst en gang om året.

Vi skal have svigt frem i lyset. Vi skal lukke de dårlige tilbud. Og vi skal holde skarpt øje med, at de gode tilbud bliver ved med at være gode.

For det tredje flytter vi både godkendelse og tilsyn fra 98 kommuner til fem kommuner. De får den særlige opgave at godkende og føre tilsyn med de sociale tilbud i nabokommunerne.

Vi samler ekspertisen. Det giver et stærkere fokus. Det giver en stærkere faglighed.

Vi skal sikre os, at hvert enkelt anbragt barn har det trygt og godt. Børn, der har været udsat for overgreb og misbrug har mere brug for tryghed end nogen andre.

I det hele taget skal vores velfærdssamfund være der for dem, der har brug for det. Velfærden bør ikke være en kampplads for ideologiske eksperimenter.

Gennem ti år har sundhed handlet for meget om ideologi. Private løsninger skulle fylde mere i forhold til fællesskabets tilbud. Og folk med skattefri sundhedsforsikringer kom foran i køen.

Alt det har vi lagt væk.

Det vigtige er, at patienten får den rigtige behandling.

Regeringen vil ændre behandlingsgarantien, så de mest syge behandles hurtigt, og de mindre syge venter lidt længere – men aldrig mere end to måneder.

Men en behandlingsgaranti giver kun mening, hvis man har en diagnose.

Derfor indfører vi fra den 1. september næste år en helt ny patientret. Målet er,

at alle skal have stillet en diagnose inden for 30 dage.

Hvis lægerne ikke kan nå frem til en diagnose, så skal patienten i stedet have en klar plan for det videre forløb.

Hvad vil den nye patientret betyde helt konkret?

Ja, for eksempel har de praktiserende læger en del ældre patienter med symptomer på noget, der kunne være Parkinson.

Uden den nye rettighed risikerer den ældre at blive kastet rundt mellem hospitalsafdelinger og læger i et længere forløb med scanninger og blodprøver og en stadig venten på resultater. Imens hun bliver mere og mere syg og mere og mere forvirret.

Med den nye rettighed skal lægen på sygehuset planlægge et forløb, som skal være færdigt inden 30 dage. Så patienten hurtigt får den rigtige behandling.

Vi stiller store krav til sygehusene. Men de kan opfylde dem, når de indretter sig rigtigt.

I august besøgte jeg regionshospitalet i Silkeborg. De har oprettet et nyt center, hvor de samler diagnostik fra alle specialer. Det giver et bedre samarbejde mellem lægerne. Mindre ventetid for patienterne. Hurtigere diagnoser. Og dermed hurtigere behandling.

Til glæde for patienterne i Midtjylland. Og et eksempel til efterfølgelse for sygehuse i resten af landet.

Vi skal alle sammen have hurtig og ordentlig behandling, hvis vi bliver syge.

Natten til tirsdag den 21. august gik en flok mænd ind på en skadestue i Odense bevæbnet med køller.

De truede patienterne. De truede personalet. De smadrede inventaret.

Det er kriminelle, hvis handling jeg ikke kan tage nok afstand fra.

Angreb på et sygehus. Det er en på alle måder grænseoverskridende handling, begået af forbrydere, der lever i en helt anden verden end vi andre – og med vi mener jeg det store flertal af danskere, uanset hvor vores familie stammer fra.

Jeg vil understrege, at her skal der andet og mere til end en udlændingepolitik, der blev trukket længere og længere væk fra midten.

Sindrige pointsystemer ville ikke have betydet noget som helst for de kriminelle, der angreb et hospital.

Grænsebomme ville ikke have stoppet dem ved indgangen til skadestuen.

Fattigdomsydelser ville ikke have forhindret dem i at true patienter med køller.

Her skal andre midler til.

For det første er der tale om meget grov kriminalitet. Vi skal finde de skyldige og straffe dem. Det er politiets opgave. Regeringen vil fastholde en skærpet politiindsats i de udsatte boligområder.

For det andet skal vi sætte ind mod parallelsamfund. Det er en svær opgave. Det tager tid.

Der findes familier, der vil bestemme, hvem deres børn skal giftes med. Som sender deres børn på genopdragelsesrejser. Hvad skal de genopdrages fra? Det danske samfund? Det giver ingen mening.

Der findes unge nydanskere, som kommer alvorligt i klemme mellem to samfund.

Vi skal vise de unge, at vi er på deres side.

Regeringen vil skærpe straffen for tvang ved religiøse vielser.

Det skal være lettere at bruge tilhold i sager om tvangsægteskaber.

Børn og unge, der frygter at blive sendt på genopdragelsesrejse, skal vide, hvor de kan få hjælp.

Vi vil hjælpe dem, der kommer hjem fra genopdragelse.

Og på krisecentrene vil vi oprette sikrede pladser til både mænd og kvinder, der flygter fra tvangsægteskaber.

Vi har brug for en robust og retfærdig udlændinge- og integrationspolitik, som alle ved, hvor de har. Også i morgen og til næste år.

Og jeg vil sige til alle danskere, der har rødder i andre lande. Til de ældre, der har knoklet hårdt gennem mange år. Til de unge, der er i gang med en uddannelse. Til alle jer, der bruger de muligheder, vi har i Danmark, til at få et godt liv.

I er en del af et Danmark, hvor vi alle sammen yder det, vi kan.

Vi er alle sammen danskere.

Det skal en flok kriminelle ikke ødelægge.

Danmark er et fantastisk land. Tænk bare på en helt dagligdags ting som at drikke et glas vand. Man åbner for hanen. Det klukker i glasset. Det dufter af... ja ikke af noget specielt, bare rent. Og det smager af vand.

Mange andre steder i verden lugter postevandet af de spandevise af kemikalier, det er rensset med. Det smager af klor. Og folk slæber tunge flasker med vand hjem fra supermarkedet.

I Danmark har vi gennem hundreder af år passet så godt på vores grundvand, at vi kan drikke det, som det er. Det skal vi også meget gerne kunne de næste mange hundrede år.

Danmark er et af de få vestlige lande, hvor man kan drikke grundvandet i hele landet.

Men der er et problem. Gennem de seneste ti år er brugen af sprøjtegifte bare steget og steget. Vandboringer bliver lukket.

Den tidligere regering lovede at gøre noget ved problemet. Men de gjorde langt fra nok.

Det gør den nuværende regering så.

Vi har skruet afgiften på sprøjtemidler sammen på en ny måde. De midler, der belaster miljøet mest, bliver markant dyrere. De midler, der belaster miljøet mindre, bliver billigere.

Og som det næste skridt vil vi give højere bøder til dem, der bruger ulovlige sprøjtemidler. Vi vil trække penge fra deres landbrugsstøtte. Ja, vi er klar til at tage retten til at bruge sprøjtemidler fra dem.

Vores børn, børnebørn og oldebørn skal også have frisk vand fra hanen.

Vi har meget at byde på i Danmark. Også for vores virksomheder.

Investeringer i uddannelse. En sund økonomi. Et godt velfærdssamfund. Det er

alt sammen vigtige byggesten for erhvervslivet.

Men vi skal gøre mere end det. Vi skal også fjerne de barrierer, der står i vejen for, at virksomhederne kan skabe fremgang og arbejdspladser.

Danmark har mange små virksomheder. Og de skaber mange arbejdspladser.

Derfor giver vi nu mulighed for nye lån til netop de mindre virksomheder – nye lån, som kan nå op på omkring 12 milliarder kroner. Så de kan købe nye anlæg og maskiner. Så de kan skabe endnu flere job.

Og vi skal ikke spænde ben for den teknologiske udvikling. Derfor har regeringen afskaffet den multimedieskat, som den tidligere regering indførte.

Vi skal ikke hæmme virkelysten. Derfor har vi afskaffet den iværksætterskat, som den tidligere regering indførte.

Vi skal heller ikke belaste virksomhedernes konkurrenceevne unødigt. Skatter betaler vores velfærd. Men de kan også være en omkostning for virksomhederne.

Der skal naturligvis være plads til fornuftige omlægninger af skatter og afgifter. Men regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter.

Regeringen har også sat det mål, at vi vil øge handel med og investeringer fra de nye vækstlande.

Vores virksomheder skal have de bedste vilkår for at klare sig i en verden, der rykker tættere og tættere på.

Verden rykker også tættere på Færøerne og Grønland.

For en måned siden mødte jeg mine kolleger fra Grønland og Færøerne til det årlige rigsmøde. Mødet blev holdt i en hytte i Igaliku i Sydgrønland.

Det er et sted, hvor man godt kan føle sig langt væk fra den buldrende verden. Men det var vi ikke.

Der er en stigende international interesse for Arktis. Det kan få stor betydning for Grønland og Færøerne, og dermed også for rigsfællesskabet.

Derfor var udenrigspolitikken et vigtigt emne på rigsmødet. Vi vil samarbejde mere om udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Og derfor var klimaforandringer også et vigtigt emne på mødet. Vi sætter nu et fælles forskningssamarbejde i gang. Det er forskning i fiskebestande og i, hvordan klimaforandringer påvirker havmiljøet.

Vores rigsfællesskab er unikt. Det er livskraftigt og nødvendigt. Og det kan rumme tidens udfordringer.

Også det europæiske fællesskab har vist, at det kan rumme tidens udfordringer.

I dag den 2. oktober er det 40 år siden, danskerne sagde ja til det europæiske fællesskab.

Dengang sagde daværende statsminister Jens Otto Krag de kloge ord – og jeg

citerer – ”*Det er ikke et spørgsmål, om vi skal sige ja eller nej til Europa. Vi tilhører under alle omstændigheder Europa og vil ikke kunne unddrage os vores andel i Europas skæbne.*”

Vores skæbnefællesskab med Europa er blevet bekræftet under den økonomiske krise.

I en situation hvor mere end hver tiende europæer er arbejdsløs, har Europa mere end nogensinde i vores nyere historie brug for at finde fælles løsninger på fælles problemer.

Vi er nået langt det sidste år. Under det danske formandskab blev der vedtaget en finanspagt, som styrker europæisk økonomi. Og en vækstpagt, der skaber flere arbejdspladser. Vækstpagten var en dansk mærkesag.

Men den europæiske krise er ikke slut. I de næste måneder skal EU beslutte, hvordan man kan styrke det økonomiske og monetære samarbejde endnu mere.

Vi vil involvere os tæt i forhandlingerne og i diskussionen om euroens fremtid. For Danmark har en interesse i, at euroen fungerer - også selv om vi står uden for.

Der er et konkret forslag på bordet om et fælles banktilsyn. Forhandlingerne er først lige begyndt. Vi vil naturligvis deltage aktivt. Men der er mange spørgsmål, som skal afklares, før vi kan vurdere, hvad der tjener Danmark bedst.

Når vi har de endelige forslag, træffer vi naturligvis beslutningen her i Folketinget.

Vi hverken kan eller skal unddrage os vores andel i Europas skæbne. Det gjaldt for 40 år siden. Det gælder i dag.

Danmark er et rigt samfund og et stærkt fællesskab. Vi har råd – og også en forpligtelse – til at hjælpe dem, for hvem sikkerhed, demokrati og mad på bordet ikke er en selvfølge.

Derfor har vi styrket vores engagement i de allermest fattige og skrøbelige lande i verden.

Det gælder især i Afghanistan. Her er der på trods af mange fremskridt stadig store udfordringer. Derfor vil Afghanistan de kommende år være vores største internationale engagement. Også af hensyn til vores egen sikkerhed.

Vi er i fuld gang med at diskutere rammerne for den danske indsats de næste to år. Resultatet af forhandlingerne bliver en ny Afghanistan-plan.

Vi flytter vores indsats fra kamp til støtte og træning, så afghanerne selv kan overtage det fulde ansvar for sikkerheden i deres land i 2014. Vi øger bistanden, så uddannelse, arbejde og mad også bliver virkelighed for mennesker i et af verdens fattigste lande.

En bred kreds af partier står bag den danske indsats i Afghanistan. Det er godt for Danmark.

Det er mit stærke ønske, at vi også kan indgå et bredt forlig om et mere slankt – men stadig skarpt forsvar. Det forhandler vi netop nu med partierne bag forsvarsforliget.

Dygtige og modige danske soldater yder en kæmpe indsats for at fremme sikkerhed og udvikling mange steder i verden.

Til jer soldater, vil jeg sige: I gør det muligt for Danmark at sætte handling bag vores værdier om demokrati, sikkerhed og ligestilling.

I omsætter demokrati til et demokratisk valg i Libyen. I omsætter sikkerhed til en mere tryk sejlads ud for Afrikas Horn. I omsætter ligestilling til skolegang for piger i Afghanistan.

I disse uger ser vi nye eksempler på voldsomme overgreb mod civilbefolkningen i Syrien. Massive overtrædelser af menneskerettighederne.

Danmark har konsekvent bakket op om det internationale samfunds utallige forsøg på at stoppe volden og indlede en demokratisk proces. Desværre uden held. Derfor hjælper Danmark den syriske opposition.

Og ligesom vi hjælper i verdens brændpunkter, vil vi også hjælpe med en varig fred og udvikling, når branden er slukket.

Og når en befolkning skal bygge deres land op, så er der én byggesten, som er vigtigere end alt andet.

Når børnedødeligheden skal ned. Når fattigdommen skal ned. Når ligheden mellem kvinder og mænd, rige og fattige skal op. Så handler det basalt om én

ting: Uddannelse.

Uddannelse til både piger og drenge.

Derfor er Danmark parat, når FN spørger, om vi vil hjælpe med uddannelse i de fattige lande. Med at uddanne lærere. Med nye skolebøger. Med at få børn fra de fattigste familier, og særligt flere piger, i skole.

For det sætter gang i udviklingen, og det løfter velstanden, når uddannelse er for de mange og ikke kun de få.

Uddannelse til mange. Det har også været drivkraften gennem de sidste 200 års danmarkshistorie.

Den danske folkeskole har generation efter generation gjort danskerne dygtigere.

Den har været helt central for de fremskridt, vi har opnået. Fra enevælde til demokrati. Fra landbrugsland til moderne velfærdssamfund.

Folkeskolen har præget Danmark. Og den har udviklet sig undervejs.

Fra den sorte skole til moderne undervisning. Med nye fag som engelsk og samfundsfag. Fra syv års undervisningspligt til ni år – og i dag ti år.

Mange af os her i dag kan nok huske, da vi sendte vores egne børn i skole. Da vi så vores 6-årige stå i skolegården med røde kinder og forventningsfulde øjne. For det var et nyt eventyr, der begyndte.

Folkeskolen giver børnene et fagligt kompas, som styrer dem gennem livet. Og mange lærer i skolen, hvad det vil sige at være en god ven, og at alle fortjener en chance.

Vi kan være stolte af vores folkeskole. Den er god. Men den skal være endnu bedre.

Rigtigt mange børn klarer sig godt i skolen. Men de kan blive endnu dygtigere. Og det er nødvendigt. For samfundet, arbejdsmarkedet og den globale verden stiller stadig større krav til os alle sammen.

Alt for mange børn har det svært i folkeskolen. I dag sidder der i de ældste klasser tre eller fire elever, som ikke læser godt nok. Som ikke regner godt nok. Og som derfor vil få svært ved at klare sig efter skolen. Det går simpelthen ikke.

Og så skal vi ikke glemme de elever, som har let ved at lære. For mange af de dygtigste elever bliver ikke udfordret nok. Sådan skal det selvfølgelig ikke være.

Mit mål er, at vores børn skal være den dygtigste generation i danmarkshistorien.

Min vision – og regeringens vision – er en folkeskole, hvor alle børn lærer mere. Alle børn. En skole, hvor der er ro i timerne. Hvor ungerne trives og har lyst til at lære. Hvor de udvikler deres personlighed og bliver engagerede deltagere i et levende demokrati.

En folkeskole, hvor lærerne bruger deres store viden om deres fag og anvender de bedste undervisningsmetoder, og hvor de nyder respekt og tillid. Og hvor udbyttet af undervisningen ikke afhænger af, hvor man bor, eller hvem der er ens forældre.

Det er visionen. Og så er det store spørgsmål naturligvis, hvordan vi gør visionen til virkelighed.

Hjertet i vores folkeskole er lærerne. Det er lærerne, der får skolen til at leve og børnene til at lære. De fortjener respekt for deres arbejde. For fagligt stærke og motiverende lærere er afgørende for, at vores børn bliver dygtige og bliver rustet til livet efter skolen.

Derfor er mit svar også, at børn og lærere skal tilbringe mere tid sammen på skolen.

Kvalitetstid, der styrker undervisningen. Kvalitetstid, der gør skolen endnu mere levende.

Vores børn skal have en mere sammenhængende skoledag.

Hvad betyder det for en helt konkret skoledag?

Jeg vil invitere jer med indenfor i fremtidens skole, som jeg forestiller mig, den kunne se ud.

Lad os tage en dreng på 13 år, der går i 7. klasse. Han kan for eksempel hedde Emil.

Og skoledagen kan for eksempel starte med matematik. Klassen lærer om vinkler, grader og procenter. Matematikken er flyttet fra klasselokalet til skolens værksted. Her er Emil i gang med at bygge et fuglehus sammen med tre andre fra klassen.

Lugten af træ, lyden af saven, den rette vinkel på fuglehusets tag – det får Pythagoras sætning til at hænge bedre fast.

Og så er det tid til sport for flere af de store klasser. Her er lærere og pædagoger sammen om aktiviteterne.

De næste timer har Emil dansk. Der er ro i klassen, for alle har været ude og i gang i løbet af dagen. Nu fordyber de sig i grammatik og tekstanalyse. De arbejder i grupper, hvor de laver boganmeldelser som podcast.

Emil glæder sig til næste time, hvor han har medier som valgfag. Her skal han i

gang med at lave en hjemmeside sammen med venskabsklassen i Manchester.

Sidst på dagen er der sat tid af til at lave de sværeste af lektierne. Og de voksne har tid til at hjælpe.

Når Emil går hjem om eftermiddagen, har han haft en sjov og udfordrende skoledag. Han har haft spændende undervisning, der giver ham lyst til at lære. Han har været ude. Han har rørt sig. Og han har lavet mange af sine lektier.

Alt sammen i løbet af én sammenhængende skoledag.

Nu har han resten af dagen til at gå til guitar og til at hygge med sine venner og sin familie – og få klaret de sidste lektier.

Vi skal have en skoledag, hvor børn og lærere er mere sammen. Og hvor børnene får mere undervisning – især i dansk og matematik.

Det vil være kernen i det udspil til et samlet løft af folkeskolen, som regeringen kommer med sidst på året.

Vi skal udvikle folkeskolen, så den bliver endnu bedre.

Det vil kræve noget af os alle sammen. Elever, forældre, lærere, skoleledere, kommunalbestyrelser og os her i Folketinget.

Jeg vil opfordre til, at vi – i den brede kreds af folkeskolepartier – står sammen om at give folkeskolen et løft. Jeg er sikker på, det er, hvad danskerne forventer af os.

Vi skal ikke kæmpe om skolen. Vi skal kæmpe for skolen. Sammen.

I det nye folketingsår er vores vigtigste opgave at investere i vores børn og unge. I vores fremtid. Det er nødvendigt, når vi skal gennem krisen med det samfund, vi holder af, i behold.

Uddannelse er vejen både til at få alle med og til at drive vores samfund videre. Så vi kan sikre vores arbejdspladser. Forbedre hverdagen for danskerne. Styrke fællesskabet.

Vi skal træffe de beslutninger, der er nødvendige for at få Danmark helt og godt gennem krisen og ind i fremtiden. Og vi skal træffe dem sammen her i Folketinget.

Jeg tror på brede beslutninger, som danskerne kan regne med i mange år.

Det skaber tillid og tro på fremtiden. Og det har vi brug for.

Det er godt for Danmark.

Lad os indlede det nye folketingsår med at udbringe et leve for Danmark.

DANMARK LEVE.

Hurra! Hurra! Hurra!

Kilde

www.stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Socialdemokratiet, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/folketingets-aabningstale-2012>